

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an...

INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 80 litere petit, pagina IV, 30 bani. Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi.

Reclame 2 lei noi linia. Un numar in Capitala 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primesc in strainatate: In D-ni Haasman & Vogler in Vienna, Walfachgasse 10. A. Oppalik in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Moos in Vienna, Seilerstasse 2; Vincenz Hrdacka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lab in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lomb & Comp. in Pesta si Hama-Laffite-Bullier & Comp. in Paris.

Scriorilor nefrancoate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un numar in Distriote 15 bani

Table with financial data for Bucharest (Cursul de Bucuresci, 29 August) and Vienna (Cursul de Viena, 10 Septembrie).

Table with financial data for Berlin (Cursul de Berlin, 8 Septembrie) and a calendar for the month of August.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train schedules between Bucharest and various cities like Giurgiu, Barboși, and Verciorova.

SCIRI TELEGRAFICE din FOILE STRAINE

St. Petersburg, 7 Septembrie. St. Petersburger Ztg., comunică din Caraiul de la 31 August următoarele: Marele Duce Mihail a luat comanda imediată a trupelor din Asia mică.

Constantinopol, 7 Septembrie. Mehmet Ali Paşa, fiul lui Şamil, care se află în cartierul general al lui Ahmed Mukhtar Paşa, a fost însărcinat de către guvern a forma din Cerclesii emigraţi la Trapesont şi Sinope două noi regimente de cavalerie pentru armata din Anatolia.

Istov, 6 Septembrie. Eri s'a răspândit aici ştirile, că turcii ar fi distrus podul de la Pergos. Această ştire se demontează. Persoana dintră Biela şi Ruscine nu s'a arătat încă trupe turceşti.

Varşă, 6 Septembrie. Primind un ajutor de 8000 oameni, Soleiman Paşa dispune de 22,000 oameni şi a început din nou ofensiva asupra trecătoarei de la Sipca, dar până acum fără de succes.

Catole, 7 Septembrie. Stiriile despre retragerea Muntegrinilor de la fortăreaţa Niciei sunt nefundate. N'a avut nici un fel de luptă naintea acestui oraş.

SCIRI TELEGRAFICE

ALE TIMPULUI. (Agenţia Havas). Serviciul de la 10 Septembrie 9 ore seara. Constantinopol, 10 Septembrie. O depeşă a lui Mukhtar paşa cu data de Vineri vorbeşte de o încercare favorabilă. — O altă depeşă a lui Ali Saib-Satei de Joi, anunţă o izbândă câştigată asupra Muntegrinilor.

tege hotarele despre marea prin flota sa. Dacă Rusia se va hotărî a trimite escadra sa din Baltica în apele grecesci, Grecia va intra în acţiune şi va declara imediat războiul Turciei.

Sira, 10 Septembrie. Soleiman-Paşa cere grabnic ajutoare. Circulă şgomotul că Turcii au fost goziţi de la Sipca şi că s'au retras la Kazanlik.

BUCURESCI 30 August. 11 Septembrie. Numai de cât din cele d'antău încăierări, cu care începuse ofensiva turcească, se putea prevedea, că turcii nu dispun de destule puteri spre a respinge pe ruşi din poziţiunile lor centrale.

Deşi în cele mai multe din aceste ciocniri turcii au avut succese, aceste succese erau prea neînsemnate pentru o armată mai mare. Şi sunt patru-spre-zece zile, de când cele patru corpuri turceşti au început ofensiva, fără ca ele să fi putut pronunţa vreun atac mai mare.

Singurul folos, pe care armatele din Bulgaria îl pot trage din operaţiunile lor, este acela că ele reţin o parte din armata rusească între munţi şi astfel scad numărul combatanţilor de la Lom şi Osman.

De odată cu Soleiman Paşa îşi începuse şi Mehemed Ali Paşa operaţiunile. La început se credea, că el pronunţă un atac asupra Târnovei. După un şir de încăierări însă şi după ce a luat câte-va poziţiuni de la ruşi, operaţiunile lui au devenit atât de lipsite de ori-ce direcţiune hotărâtă, în cât nu mai se poate şti, dacă voieşte să înainteze spre Târnova ori spre Dunăre.

Acum câte-va zile sosise ştirile, că el a pronunţat un atac în direcţiune spre Dunăre. Numai de cât însă el şi a schimbat direcţiunea şi în ziua următoare ne-au venit ştiri despre nişte încăierări, care ne fac să credem, că el nu înaintează spre Dunăre.

În cele d'antău zile, această tăinicie a operaţiunilor sale ar fi trebuit să facă impresia dibăciei în conducerea operaţiunilor; acum însă, după patru-spre-zece zile ea este o dovadă de indecisiune. Ori în cetro se întoarce, Mehemed Ali se încredinţează, că înaintarea, cu paşi

mai răpezi, îi este peste putinţă. El a respins avantposturile ruseşti, a trecut Lomul şi poate să pregătească să înainteze spre Iantra; dar toate aceste succese, pe care o armată puternică le-ar fi dobândit în curs de cel mult patru zile, pentru turci au rezultat numai în curs de 14 zile.

În sfârşit corpul lui Osman Paşa numai de cât după cele d'antău operaţiuni de ofensivă a fost silit a se retrage şi a se ţine în defensivă. Succesele luptei de la Peluşat sunt chiar mai puţin de cât problematice.

Urmăzând apoi luarea Lovcei de către ruşi. Astăzi corpul lui Osman Paşa e ameninţat de a i se tăia linia de comunicaţiune atât spre Balcani, cât spre Vidin, şi este silit a lupta pentru ca să se menţină în poziţiunile pe care le ocupă.

E apoi foarte probabil, că nu se va putea menţine în aceste poziţiuni. Faptul, că ruşii nu au opus multă rezistenţă la Lom, ne încredinţează, că au concentrat puteri multe în faţa cu Plevna.

Şi în adevăr, îndată ce corpul lui Osman Paşa ar fi desfăcut ori cel puţin aruncat din poziţiile sale de acum spre apus, lui Mehemed Ali nu l' rămâne de cât să părăsească poziţiunile sale de acum şi să se retragă între Rusciuk şi Şumla.

Negreşit, în vreme ce ruşii fac atacurile asupra Plevnei, Mehemed Ali şi Achmed Eib paşa îşi dau silinţa a ameninţa comunicaţiunea cu Dunărea şi a face prin acestea o diversiune în favorul corpului strimtorat a lui Osman paşa.

Să ţinem însă seamă de depărtări şi ne vom încredinţa, că aceste încercări sunt zadarnice. Mehemed Ali e prea depărtat de Plevna spre a putea fi un pericol pentru corpul româno-rusec de la Plevna, Osman paşa va trebui să se lupte singur, şi singur fiind, nu e probabil, că va putea să reziste îndelungat.

De şi nu putem zice, că situaţia pe câmpul de război s'a schimbat până acum, ea este în punctul de a se schimba. Îndată ce Osman paşa va fi bătut, armata rusească îşi câştigă terenul de operaţiune, de care era lipsită până acum şi nu l va fi greu a face un al doilea pas prin luarea Rusciukului.

va avea loc între 14 şi 17 Septembrie în Salzburg. La 12 Septembrie comitele Andrassy se va întoarce de la Tisza Dob, unde, petrece cu familia sa şi va pleca imediat, precum se crede, la Gastein. Se asigură însă, că această întrevedere este un simplu act de curtenie.

Deşi cele mai multe puteri au făcut guvernului sârbesc representaţiuni relativ la pregătirile de război ale Serbiei, pregătirile se urmează fără de curmare şi după „Pol. Corr.” Risticul ar fi declarat consulului englezesc Withe, că Serbia nu urmăreşte prin pregătirile ei de război un scop hotărât, ci voeşte numai a fi gata pentru toate eventualităţile.

Alte ziare comunică din Constantinopol şcirea, că agentul sârbesc Kriticul, ar fi părăsit Constantinopolul, un act care ar putea fi luat drept rumpere a legăturilor diplomatice între Poartă şi Serbia.

Această şcire nu s'a confirmat încă. Procesul Gambetta înaintează cu paşi repezi. Pentru ziua de astăzi, Marţi atât Gambetta, cât şi girantul ziarului „Republique Française” sunt aduşi naintea tribunalului corecţional, fiind acuşaţi de a fi ofensat pe mareşalul-President şi de a fi ultragiati guvernul.

După legea de la 2 Februarie 1852, toţi aceia, care sunt condamnaţi pentru vina de a fi ofensat pe capul statului la o închisoare de mai mult de cât o lună de zile, perde pe cinci ani de zile dreptul electoral atât activ, cât şi pasiv. Şi foarte lesne s'ar putea întâmpla, ca Gambetta să piarză acest drept, de oarece pedeapsa, hotărâtă pentru delictul, de care este acusat, e închisoare de la 1 lună până la trei ani.

CAROL I

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Domn al Românilor, la toţi de faţă şi viitor sănătate.

ROMANI, După două secole de slăbiciune şi de înjosire naţională, voi astăzi aţi reiat arma în mână. Oştirile ţerei au trecut Dunărea! Puindu-mă în fruntea aperiatorilor drepturilor şi independenţei patriei, simt trebuinţa de a mi împărtaşii cugetările şi speranţele cu naţiunea care mi a încredinţat destinatele sale. Intrând în Bulgaria, noi intrăm în partea activă a unui răzbel pe care nu l'am dorit, nu l'am provo-

cat, pe care cu toţi am cercat să l' delăturăm, dără pe care, o dată fiind nevoiţi a l' primi, vom sci a l' purta cu curajul şi statornicia unui popor care are conştiinţa drepturilor sale, care are virtutea de a le susţine!

Încă de pe când au început neînţelegerile politice între Imperiul Rusiei şi între Poarta otomană, neînţelegeri cari pene în sfârşit aveau să provoce în Orient reşelul de faţă, îngrijindu-ne de complicaţiunile şi nenorocirile ce certa între puternicii noştri vecini aveau să aducă asupra ţerei noastre, cu Guvern şi Camere am stăruit pe lângă toate marele puteri europene ca ele să afie mijlocul de a chezaşui România, pe timpul marelui conflict, drepturile unei bine-făcătoare neutralităţi pe care tot ele ni le asiguraseră în timpul păcii.

Din nenorocire, stăruinţele noastre au ramas zădărnice. Marele puteri nu s'au cređut în poziţiune de a ne feri dânsule de pericolele unui reşel, pe care noi singuri încă mai puţin l' puteam depărta de la hotarele noastre.

Cu totă prudenţa ce Guvern şi Naţiune am arătat în aceste îngrijitoare împăjurări, şi acesta numai şi numai că dor am putea a ne feri de a fi învâluiti în conflictul orientat, Poarta nu a voit să ţie seama de greutăţile poziţiunii României, şi întâile ei lovirii au fost îndreptate în contra noastră.

Ea a bombardat oraşele noastre deschise, a făcut gonă vaselor noastre de comerţ pene în lăuntru porturilor noastre, ei, spre a le desfiinţa cu mai mare iuteală, a întrebunţat până şi petrolul; ea ast-fel a nîmicinicit comerţul nostru maritim şi fluvial. Satele noastre, holdele şi averea populaţiunilor noastre dunărene au fost date prada rapacităţii başibuzucilor şi cerkezilor, sute de ómeni nevinovaţi şi nearmaţi au fost parte luaţi în robie, parte ucigi şi mutilaţi; în fine un reşel de cruzime şi de barbarie, s'a întins asupra ţermurilor noastre de la Calafat pene la Marea Negră.

În faţa acestei dureroase stări de lucruri, Corpurile noastre Legiuitoare s'au rostit în unicul mod potrivit cu demnitatea, cu drepturile şi cu interesele ţerei! Am rupt vechile legături reu definite cu Inalta Poartă, am proclamat independenţa absolută a României, şi, la lovirile ce ni se adresa în mod nelegal şi barbar, am răspuns printr'o francă declarare de reşel.

Au trecut de atunci mai mult de trei luni. Doritori de a cruţa ţera cât se va putea mai mult de relele reşelului, am căutat, în tot acest interval de timp, a ne ţine în defensivă, a ne mărgini numai în a apăra, pe cât cu putinţă, hotarele noastre, cu toate că devastăţiunile şi cruzimile de alungul Dunărei din şi în şi luau proporţiuni mai întinse.

Tote le răbdăm, fiind că sperăm că reşelul isbucnit între Rusia şi Turcia va ajunge la un curând sfârşit, fiind că credeam că moderaţiunea arătată de noi, ne va crea titluri precumpănitoare la regularea con-

dițiunilor păcii de către marile puteri europene.

Din nenorocire însă, rebelul de dincolo de Dunăre se prelungește peste acceptare; acest rebel capătă din partea musulmanilor un caracter din ce în ce mai înverșunat și mai fanatic în contra creștinilor.

Decă Europa întreagă, din cauza rebelului, suferă stagnațiune mai în toate ramurile activității sale economice, apoi mai cu dinadinsul România încercă toate anevoințele acestui rebel, căci putem dice că, prin pozițiunea noastră geografică, noi și purtăm mai toate sarcinile.

Și așa chiar stând cu arma la braț, pe când numai oștirile imperiale ruse ar continua a susține lupta sângeră, nu este mai puțin adevărat că tot pământul nostru ar suferi mai mult, fie în avuția publică, fie în avuția particulară.

Cu cât această stare de lucruri ar deveni mai înfricoșată, când armatele turcești s'ar vedea în lesnicioasă pozițiune de a lua ofensiva și de a transporta teatrul rebelului în însuși coprișul hotarelor noastre!

Este dară de datoria noastră de a pune toate sforțele noastre spre a împedica o asemenea teribilă eventualitate.

Espuși a perde, prin pasivitatea noastră, chiar și ceea ce mai posedăm, neavând nici o garanție că Turcia ar face o deosebire între rebelul defensiv și între rebelul ofensiv, datorită coopera pe lângă armatele imperiale ruse, pentru ca cu ori-ce preț să grăbim finalul acestui rebel, acțiunea ne este reclamată de împrejurări, dictată de interesele noastre naționale și economice, imperios impusă de însuși simțimentul de conservatiune!

Român,

Acastă dură estremeitate, érá nu ambițiunea personală, nu pofta de glorie sau de cuceriri ne scóte din pozițiunea defensivă. Bulgaria este pustiită, populațiunile ei creștine sunt date pradă crușimii ordelor nedisciplinate ale Asiei, rebelul de esterminațiune este declarat la tot ce pórtă numele de creștin; nu avem dar nici un temei de a crede că, mulțumită pasivității noastre egoistice, o sórtă mai bună ar aștepta pe România, când succese statornice ar pune armatele turcești în putere de a călca pământul românesc!

Intru cât timp vor sta în picioare cetățile turcești de la Adă-cale până la Măcin, păstrate nu spre a împedica treceri de armate străine, nu spre a ține pept altor cetăți inamice, ci numai spre a bombarda orașele noastre deschise, spre a nimicieni comerțul internațional și local de pe marele nostru fluviu; intru cât timp un regim de umanitate și de legalitate nu va fi sta-

bilit în Bulgaria, până când drepturile și demnitățile omului nu vor fi asigurate și creștinilor din Turcia. România nu póte, nu are drept a se sci în pace, a se crede ferită de prezente și de viitoare catastrofe! La înălțurarea acestor rele cari o amenință în totă ziua, în totă ocașiunea, la statornicirea în vecina Bulgaria a unei stări de lucruri reclamată de justiția și civilizațiunea modernă, are dar și România datoria de a contribui pe cât 'i compórtă forțele și mijlocele ei! Acesta i se impune de trecutul ei glorios, de interesele cele mai sacre ale prezentului, de asigurarea viitorului său!

Și apoi, au noi Români nu suntem creștini, au interesele Orientului nu ne privește și pe noi? Au în marea cestiune a emancipării creștinilor resăriteni n'avem și noi dreptul și datoria de a dice un cuvânt, de a da un concurs, de a coopera la o mântuitoare soluțiune? Numai mes-hinul egoism, numai órba pasivitate trebuie să fie politica națiunii noastre? Dérá izolându-ne din marea luptă, dérá nedând sprijin acelor ce se luptă pentru o cauză de umanitate și de dreptate, óre România, prin însuși aceasta, în ora pericolului nu se desbracă de dreptul de a reclama concursul altora? Trebuie-va ca pururea să ne rădímăm pe umerele altora, și nici-o-dată să comptăm pe propriile noastre forțe, pe propria noastră vitalitate?

Român,

După stăruințele a trei generațiuni, după suferințele și sacrificiile părinților voștri, și mulțumită generósei protecțiuni a marilor puteri europene, Statul Român s'a format. A sosit acum timpul ca acest Stat să dovedéscă și el Europei, prin energia și abnegațiunea tuturor claselor societății sale, și mai ales prin brațul fiilor săi, că România are vitalitate, că ea are forțe proprii ale sale, că ea are consciința misiunii sale la gurile Dunărei, că ea are bărbăția de a o putea implini!

Puterile europene creștine au avut indestule ocașiuni de a aprecia că Români sciți a cumpăni aspirațiunile lor în marginele prudentei politice! Acum, prin participarea armatei noastre la rebel, prin valórea și disciplina ei, a venit momentul să le dovedim că România este și póte fi un element inteligent și solid, spre a contribui la întemeierea ordinii și stabilității în Orient. Tóte aceste considerațiuni de mare valóre sunt atâtea datorii pentru națiunea noastră, ca și noi să intrăm în luptă, ca și noi să punem umérul, ca și noi împreună să lucrăm la curmarea unui rebel care, cu cât se va prelungi, cu atât mai mult va seca forțele noastre morale și materiale.

Deci, pentru apropiata dobândire a păcii mult dorită, pentru întemeierea solidă a drepturilor noastre de națiune liberă și de sine stătătoare, pentru întărirea stimei și in-

crederii către noi a națiunilor străine, invocând numele marilor noștri Domni eroi, o dată energicilor apărători ai creștinismului în Orient. Înând exemplu de la bătrânele voștre oștiri cari în timpurile de glorie au preumbat triumfătoare drapelul românesc de la Marea-Négră până la țărmurile Marii-Baltice, noi am trecut Dunărea!

Invocând pe Dumnezeu, în mâna căruia este sórta bătațiilor, bătrâni și tineri, oșteni ai României, noi scim ce națiunea ascéptă de la brațul nostru. Domn, oficeri și soldați, noi ne vom face datoria.

Român,

Alături cu drapelul augustului Imperator al tuturor Rusiei, pe care stă scrisă: *Emanciparea popórelor creștine din Orient*, să înălțăm și noi drapelul nostru care pórtă *semnul de viață de sine stătătoare, semnul de independință al Statului Român!*

Inbirea cu care veți susține și îmbărbăți pe frații și fiș voștri, cari au trecut Dunărea spre a afirma vitalitatea și forța României vor în-deci avéntul și valórea lor!

Cu deplina dar încredere în concursul unanim și necurmat al tuturor claselor națiunii, și în convingerea că ve veți indeplini toți cu sănătenie, de la mic péné la mare și în ori-ce împrejurare, datoriiile voștre către patrie, noi intrăm fățiș în luptă, înălțând vechiul strigăt cu care mai ades au învins părinții voștri:

„Înainte cu Dumnezeu, pentru țera noastră, pentru legea noastră!”

Dat în cartierul nostru Domnesc la Poradim, la 27 August 1877.

CAROL.

Președintele consiliului ministrilor și interim la rebel: I. C. BEATIANU.
Ministru afacerilor străine: M. COGALNICENU
Ministru cultelor și instrucțiunii publice: G. CHITU.
Ministru justiției și ad-înțurim la finanțe: I. CĂMPINENU.
Ministru agriculturii, comerțului și lucrărilor publice: P. S. AURELIAN.

CALEA FERATA GALATI-BENDER față cu INTERESELE ROMÂNIEI.

Ziarul, „Die Presse“ din Viena publică următoarele aménunte asupra construirii sus numitei linii de către Ruși, și dacă se vor adevéri, ne putem aștepta la o nouă calamitate creată prin incapacitatea sau prin reaua credință a guvernului actual.

Iacă ce zice acel ziar:

„Construirea căilor ferate de la Galați la Bender care trebuie să procure Rușilor mari avantaje strategice, se urmează c'o dezvoltare de forțe însemnate. Precum se scie, construcțiunea acestei linii s'a cedat întreprinzătorilor israeliți ruși Poliacov și Varsavski, cărora li se plătesce de guvernul rus suma de 200 000

franci pentru kilometru și cu condiție ca s'o predea în circulație chiar în toamna curentă.

După articolul 13 1) al convenției ruso-române, această cale ferată, afară de materialul rulant (mişător), rămâne după finirea războiului, proprietate a guvernului român, fără să aibă a plăti vre'o despăgubire. Această stipulație sună foarte frumos, dar are consecințe foarte rele, cari se lămuresc chiar de acum.

Poliacov și Varsavski mai înainte de toate construiesc linia cu materialul cel mai prost, în modul cel mai ef-tin și tot de odată mai nesolid, ca nu cum va să țină această linie până după război și să profite de densa și guvernul român. Toate traversele sunt din lemn ușor, petrișul pus foarte puțin, iar garele și alte case se fac sau de scânduri sau de alt material ușor.

Cu toate acestea, întreprinzătorii sunt în dreptul lor, căci se vede că guvernul român a uitat (t) să adauge o clausă în convenție, că drumurile de fer cari se vor construi în România de Ruși trebuie să se realizeze conform prescripțiilor legii respective române. Dar Poliacov și Varsavsky, sub protecția inginerului rus Sevebricov, își permit și alte libertăți la cari nu au nici un drept.

Ei întrebunțează de exemplu șoselele române ca terasmânt, ast fel că aceste căi de artă nu se mai pot întrebuința pentru scopul lor. Acești concesionari refuză ori-ce despăgubire de espropriație locuitorilor din Basarabia română sub pretext, „că calea ferată se construiesc în interesul războiului, și că este proprietate rusă.”

Locuitorii din Giurgiulesci, Reni, Anadol, Frecățel, Biame, Chiof, Hagi-Abdulah și Curci, — ast-fel se numesc localitățile atinse de calea ferată, — ar suferi cu atât mai mult de un asemenea act silnic din partea concesionarilor, cu cât pământurile espropriate în partea locului

1) Iacă acest articol din convenția ruso-română de la 4 Aprilie anul curent, respectând chiar limba și ortografia neromână a guvernului nostru: Art. 13. Dacă trebuințele de comunicație ale armatei ruse ar face necesară construirea pe teritoriul român a unui nou tronșon (tranchon) sau îmbrăcământ de cale ferată, locurile vor fi executate prin îngrijirea autorității lor militare ruse cu cheltuiala guvernului imperial. Guvernul român va înlesni aceste lucrări și se va însărcina cu îngrijirile necesare pentru a asigura armatei ruse dreptul de a se bucura timpurării de terenurile indispenabile pentru instalarea acestor tronșoane sau îmbrăcăminte pe bazele adoptate în România pentru lucrările de utilitate publică. Când aceste linii vor deveni inutile, materialele mobile întrebuințate la construirea lor vor fi la dispoziția guvernului rus, iar lucrările executate vor deveni proprietatea guvernului român fără nici o remunerație.

sunt mai toate grădini și vii ale unor oameni fără mijloace și cari posedă numai o întindere neînsemnată de pământ.

Dacă acești oameni săraci vor fi în adevăr siliți să cedeze fără despăgubire întreprinzătorilor ruși cea mai mare parte din micile lor proprietăți, atunci ei vor trebui să moară de foame.

Din norocire, auzind deja inginerul-șef rusesc d. Gorciacoff, — un nepot al puternicului „Cancelar, — de această manoperă, a chemat la Galați pe d. Poliacov, 2) și este de sperat că țeranii români vor scăpa de lăcomia întreprinzătorilor ruși. S'a amintit acestora că din cele 200,000 franci acordate, pentru espropriațiile unui kilometru sunt 40,000 franci.”

Starea recoltelor în România?

Cine o cunoaște să răspundă; cine o știe s'o spuie, că-i noi mărturisim că nu știm nimic, și ministerul agriculturii din nenorocire știe și mai puțin de cât noi!!!

În toți anii, și nu mai departe de cât anul trecut, toți prefectii de districte, supuneau prin dese raporturi ministerului agriculturii, comerțului și lucrărilor publice, mișcarea agriculturii, a comerțului și a industriilor din județele ce administrau.

Aceste raporturi detaliate, serveau interesele materiale ale țerei așa de bine. În cât fie-care cunoșcea aproximativ, cultura ce se făcea în fie-care județ, numărul pogoanelor arate, felul produsului semănat, buna sau reaua stare a recoltelor, rezultatul ce promiteau ele la începerea treierii, aceea ce se constata după treierii, cantitatea produselor ce se cereau necesarii pentru consumațiunea locală, deficitul sau escedențul ce se prevedea, cantitatea produselor ce putea să esporte județul în cursul aceluși an, locurile de desfacerea produselor, prețurile lor, mijloacele de transport, introducerea noilor instrumente agricole de cum-va avea loc situațiunea culturii viilor și a recoltelor ce ele promiteau, a livezilor de pruni etc., a destileriiilor și alte fabrici de mai mult timp în activitate sau create în cursul anului, gradul lor de prosperitate, felul producțiunii lor, prețul lucrului, creșterea sau descreșterea vitelor de cultură și de alimentațiune, cauzele acestei cres-

2) Ca o curiositate mai arătăm că acest Poliacov are și titlul de „Exelență”. (N. R.)

PARTEA LITERARA.

ISUS-CRISTOS IN FLANDRA

TRADUCȚIUNE DE G. CHIRU.

Intr'o epocă nehotărâtă a istoriei brabantese, relațiunile între insula Cadzant și coastele Flandrei erau întretinute printr'o barcă destinată la trecerea călătorilor. Middelburg, capitala insulei, celebră mai tărziu în analele protestantismului, avea numără două sau trei sute de vetre. Bogata Ostandă era un port necunoscut, lipită de un orașel abea populat de câțiva pescari, câți-va sermanți neguțatori și de corsari nepedepsiți. Cu toate acestea orașelul Ostandet, compus de vr'o douăzeci de case și vr'o trei sute de căsioare, coliba sau cocioabe construite din rămășițele navelor naufragiate, se bucura de un guvernator, o miliție, furei spânzurătoare, o monăstire, un burgmaistru, în fine de toate organele unei civilizații înaintate. Cine domnea atunci în Brabant, în Flandra,

și în Belgia? Asupra acestui punct tradițiunea este mută. Mărturisim că în aceasta istoria simte un deșert ciudat, nesigurantă, minunul pe cari oratorii favoriți ai bătrânelor flamanți s'au amusat adese-ori a-lă răspândi în limbele lor atât de deosebite în poezie ca și contrazicătoare în detalii.

Zise din vreme în vreme, repetate din colibă în colibă de către străbuni, de către povestitorii zilei și ai nopții, această cronieă a primit în fiște care școl o vopsea deosebită.

S-mănătoare cu acele monumnte așezate după capriul arhitecților fiște-căr-i epoci, însă a căror grămădiri negre și toite cu cât pluc noștor cu atâta face d'apararea comentatorilor, alegătorilor cuvintelor, faptelor și datelor.

Naratorul crede, precum toate spiritele superstițioase ale Flandrei au crezut, fără a fi nici prea doct nici prea slab. Numai, în imposibilitate de a pune în armonie toate reuniunile, iată faptul desbrăcat poate de naivitatea sa romanțiară impo-

sibilă a fi reproducă, însă cu acea nesficiune pe care istoria o desaprobează, cu moralitatea sa pe care religionea o aprobă, himerismul său, floare a imaginațiunii, simțul său ascuns cu care poate a se învoi înțeleptul. Fiște-căr-ia hrana sa și grija de a alege grăul din neghină.

Barca ce servea de trecerea voiajorilor insulei Cadzant la Ostandă avea a lăsa orașelul.

Înainte de a desnoda lanțul de fer ce reținea șalupa sa de o peatră a țărului aruncată unde se imbarcau, patronul sună din corn în mai multe rânduri, pentru a chema pe voiajori întârziati, fiind cel din urmă voiajor al zilei. — Noaptea se apropia, ultimile răsă ale soarelui apunau abea permitea de a zări coastele Flandrei și de a distinge în insulă pe voiajor întârziat, care rătăcea sau prin gropile văilor, ori printre papurile cele înalte ale lacurilor.

Barca era plină, un strigăt se înălță: „Pe cine mai aștepti? Să plecăm”. În acel moment, un om să-

arăță la câți-va pași de țărm; piculul care nu îl auzise nici îl văzuse venind nici mergând, fu foarte surprins de a-l vedea. Acest voiajor părea că s'a ardicat de o dată de la pământ, ca și un țeran care s'ar fi culcat pe un câmp așteptând ora plecării și pe care trompeta 'l-ar fi desceptat.

Era vre-un hoț? Era vre-un om al vamei sau al poliției? Când veni la locul unde era barca legată, șapte persoane care erau în picioare la partea dindărăt a navei se grăbiră a se așeza pe bănci, numai de a fi singuri și spre a nu lăsa pe străin a se așeza lângă dênși.

Aceasta fu o gândire instinctivă și repede, una din acele gândiri de aristocrație care vin în inimela unor bogați. Patru din aceste personaje erau din cea mai înaltă nobleță a Flandrei. Mai întâiu un tânăr cavalier, însoțit de doi ogari frumoși și purtând pe lungul său păr o pălărie cu bordurile mici împodobită cu petre precioase, făcând să răsune arișii săi pinteți, răsucindugi din când în când cu imper-

tinență mustața și aruncând priviri desprețuitoare celor-l-alți oameni din equipagiū. O trufașe demoasă ținea un șoim în mâna sa și nu vorbea de cât mumei sale și unui înalt „alugăr, fără îndoială rudă a sa. Aceste persoane făceau șgomot și conversaū împreuna, ca și când ar fi fost singure în barcă. Cu toate acestea, lângă ele se afla un bărbat prea vestit în țară, un burtos proprietar din Bruges, înfășurat într'o mantă mare, armat până în dinți, lângă dênșul așezase două desage pline cu vin. Lângă el se mai afla un om de știință, doctor al universității din Louvain, însoțit de secretarul său. Acești oameni cari se desprețuiau unii pe alții, erau despărțiți de cel-l-alți prin banca lopătarilor.

Când puse piciorul în barcă voiajorul întârziat, aruncă o repede privire în urmă, nu văzu nici un loc și merse a cere unul acelor cari se aflau înaintea bastimentului. Acestia erau oameni sermanți. La primirea unui bărbat cu capul gol, cu hainele de camelot închis, neavând în

sau descreșcere, în fine, guvern, și public, cunoașterea din a raporturi, adevărată stare a culturii, comerțului și industriei fie-cărui județ în parte și a tuturor împreună, astfel ca și țările se alimenteze de la noi cu produse și alte materii prime, erau în aceste momente în corentul mijloacelor noastre de producție, și se tot-dă-una în pozițiunea aceea îndreptă cu mai multă încredere în viitorul lor, către o țară cunoscută lor în toate detaliile mișcării economice.

Acest mijloc onest dă tenta și a se cunoaște străinătății aceea ce sedă țara noastră pentru ea, a se ști și este foarte neglijat anul acesta. Prefecții pare că după numul „Românului” dă și înțepa inima și privirile peste Dunăre și numai peste Dunăre, aduși în patriotismul lor înflăcărat, pe lângă armata română care ptea în acest moment, pentru un are și laudabil scop, poate mai distă și o țară Românească, care ebuie să lucreze și să mîscă toate rțele sale morale și materiale, tot pentru a avea cu ce hrăni și țineține acea armată, plus alte cinci ilioane de români, care de s'ar mărni a privi numai la Plevna, ar fi sigur amenințați a peri de foame, succesul ce Dumnezeu resbelului face să ramporte armele române, și nu mai poată fi suficiente a comesa așa mari sacrificii.

Este bine, nobil, patriotic, dă urta cu inima și cu mintea, cum arătate noastre luptă pentru lege și civilizațiune în contra barbariei pănismului, nu este însă mai puțin nobil și patriotic, ca atunci pe când rpele române despice cu ferul și urile inamice, poporul său mai bine el rămasi acasă, să despice pămîntul cu plugul.

Acest adevăr aplicat într'un mod sincer și la noi, ar fi cea mai mare fericire pentru România, istoria ne dă sute de mii de exemple din care prefecții noștri ar putea învăța multe lucruri care i-ar pune și mai bine în pozițiune acea plăcută d'ă și înțelegere datorită și a se ocupa cu mai multă știință și stăruință, de interesele financiare, comerciale, agricole și industriale ale județelor ce administrează.

Suntem la finele traerisului, și până acum n'avam la ministerul agriculturii nici un raport oficial asupra stărei recoltelor noastre. Avem cu toate acestea, după două luni de așteptare, un nou ministru de agricultură, comerț, și lucrări publice.

ceva mai mult; avem un ministru cu rara calitate d'ă fi și omul eminent și competent în a conduce acest important minister, avem în fine, pe d. P. S. Aurelian, fiul muncii și al meritului, și aceasta e destul pentru noi, a spera că în curând și țara și străinătatea va fi pusă în pozițiune d'ă cunoască oficial starea recoltelor noastre.

Nu e însă numai această îmbunătățire de făcut. Agricultură și comerțului nostru sunt atât de înapoiate și lasă atât de mult de dorit, în cât mai adesea na-am întrebat: Pentru ce România cu un sol din cele mai fertile și cu imense avuți naturale, a rămas mai puțin civilizată și de cât țările mai puțin fertile și mai sărace de cât ea?

Dacă trebuie să răspundem tot noi, apoi vom spune că le vre-o 15 ani, noua generație română nu s'a apucat și nu s'a destinat de cât studiului „dreptului” și „Medicinii”, științelor cu desăvârșire insuficiente d'ă face din advocații sau din medici oameni competenți în ale finanțelor, ale agriculturii sau ale comerțului.

De aci nenorocirea pentru această țară, d'ă ne vedea cu finanțele din zi în zi mai încercate și mai compromise, cu comerțul în stare rudimentară, cu agricultura în fine în decadență.

Este deci o fericire pentru agricultură și comerțul nostru, d'ă vedea în capul acestui departament pe un bărbat care înțelege ranele de care suferă, și care posedă în același timp și remediul pentru a le face să dispară.

D. Aurelian este unul din amicii noștri pe care iubim și stimăm mai mult. D'ă sa mai înainte d'ă fi ministru avea un mare și frumos plan de executat pentru dezvoltarea agriculturii, a comerțului și a tuturor avuțiilor cu care natura a înzestrat România, acum că e ministru, ține-se-va oare de cuvânt? Dacă politica mică și de bașcă nu va influența știința și înțelegerea, am putea zice de pe acum: da!

(Curierul Financiar)

Herțegovinienii și Bosniacii

De la anul 1875 încolo, peninsula balcanică a devenit din nou teatrul unor întâmplări, care nu vor lipsi de-a schimba în multe privințe situațiunea politică și socială a orientului european. În toate aceste întâmplări rolul, principal l'au jucat până mai d'unăzi Slavii din Turcia și a-stăzi Europa întreagă manifestează un viu

interes pentru ei și pentru cauza lor cea dreaptă.

Această împrejurare ne-a îndemnat și pe noi, să prezentăm cetitorilor noștri un gir de studii despre popoarele slave, care locuiesc între marea-neagră și cea adriatică.

Vom începe cu Herțegovinienii și Bosniacii. Unii și alții sunt Slavi de origine, egii din ramul numit „serbo-croat”, de cari se țin mai toți Slavii de sud. Ei vorbesc limba serbo-slavă, întocmai ca și Muntenegrenii. Numărul Slavilor din Herțegovina și Bosnia poate să treacă peste un milion și jumătate. În privința religioasă, locuitorii celor două provincii sunt parte ortodocși răscărteniți și catolici, parte mahometani. Ortodocșii, cari formează majoritatea, a-târni de patriarhul grecesc din Constantinopol, iar catolicii stau sub un vicar, denumit de papa de la Roma.

Din punctul de vedere geografic, Bosnia și Herțegovina, împreună cu Croația turcescă, formează un vast triunghi în partea nord-vestică a Turciei europene; deo-laturii ale acestui triunghi ating teritoriul anastro-ungar atât despre miez-de-noapte, cât și despre apus. Bosnia e despărțită de Austria prin apa Savaei, iar de Serbia prin râul Drina; Herțegovina se mărginește spre apus cu Dalmația și spre sud cu Muntenegru. Mărimea teritoriului ambelor provincii, după cel mai mult, ar fi de 1208 mii pătrate. D. Elisăe Reclus compară Bosnia cu Helveția; singura deosebire constă întru aceea, că munții Bosnieni nu se înalță până la regiunea zăpezilor și a ghiții. Țara înfățișează prin întregul ei formă unii podei brăzdat de mai multe văi; cea mai importantă din aceste văi este șaua, numit Novi-bazar sau Jeni-bazar, care mijlocește comunicațiunea cea mai înlesnicioasă între Bosnia și Romelia. Herțegovina, care în respect administrativ nu formează de cât un district anexat la Bosnia, e peste tot o țară muntoasă și săracă. Drumurile sunt foarte rari în țara aceasta; comunicațiunea, de cele mai multe ori, se face pe niște cărări stâncoase, pe unde abia te poți strecura călare. Capitala în Bosnia propriu zisă e Serajevo, iar în Herțegovina, Mostar.

Ambele țări au fost supuse Romanilor încă înainte de născerea lui Christos și făceau parte din provincia Iliricului. De la 395 încolo, ele treceră în posesiunea imperiului roman de est, numit și imperiul bizantin.

Până pe la începutul secolului al VII-lea. Chr. e probabil, că nu se afla încă nici o semănătură slavă în țările din dreapta Dunării și a Savaei. La această epocă, Slavii de pe la poulele Carpaților începură a se trage spre miez-de-zi amerințând marginile imperiului bizantin. În anul 630 împăratul Heracliu primi pe acești Slavi pe teritoriul bizantin și le dăde locuințe în peninsula balcanică. Așezându-se prin aceste părți de loc, Slavii întemieră mai multe principate, care până pe la capătul secolului al XI-lea au rămas supuse împăraților din Bizanț. Domniitorii acestor principate purtau diferite titluri; ei se numeau jupan, ban, despot și regi. Istoria lor e foarte obscură.

Serbia, Croația și Dalmația erau cele mai puternice principate sau regate slave; ele se smălțară mai târziu de sub dominațiunea bizantină. Bosnia, precum și

Herțegovina de astăzi, erau odinioară necucerite când la anul, când la altul din principatele numite. Mai târziu isbutiră și ele a scutura jugul vecinilor mai puternici și a se constitui în state independente sau semi-independente. În secolul al XIV-lea, Bosnia se înălță la rangul de regat, iar Herțegovina începu a fi administrată de duci naționali, tributari regiilor bosniace. Une-ori regiul neguresc, cari supuseseră deja Croația, își arogau nu fel de suveranitate peste Bosnia și Herțegovina.

În anul 1463 Bosnia, slăbită prin tulburări și prin certe interne, fu cucerită de Turci; după douăzeci de ani Herțegovina avu aceeași soartă. Ea fu anexată, ca o simplă prefecură, lângă Bosnia, care devenise provincie sau guvernament.

Pe timpul cuceririi otomane, locuitorii din Bosnia și Herțegovina erau toți creștini, parte ortodocși, parte catolici. Ei formau două clase sociale: a nobililor și a poporului. Unii dintre nobili sau magnați periră cu glorie în luptă pentru apărarea patriei; alții văzând patria subjugată și robită, pribegiră prin țările vecine. Nobilii rămași în țară treceră cu toții în religioasa Islamului, se tăceră de bună voie, pentru ca să își conserve în chipul acesta proprietatea și privilegiile. Acești Slavi renegați, deveniți begi sau beizade, formați singura clasă aristocratică în toată Turcia. Creștinii, cari nu erau nobili păstrară și mai departe religioasa lor. În calitate de creștini, ei nu puteau să fie egali cu musulmanii, ei deveniră turma, adică „raea”, Sultanului; proprietatea și-o perderă, și pentru folosirea pământului fură obligați să plătească tribut, „haraci”.

Ce deosebire între condițiunea socială a begilor renegați și între aceea a raialelor creștini!

Renegații, adică Slavii prefecți în beg musulmani, rămaseră proprietarii feudali peste moșiile lor și tot de-o-dată ei aveau să reprezenteze, în puterea sistemului feudal, și autoritatea legală în Bosnia și Herțegovina. Față de sultanul, care nu exercita de cât o autoritate nominală în cele două provincii, begii aveau o singură obligațiune, adică aceea de-a da oameni de oaste în cas de resboi. Acea strălucită călărie de „apabi” care până la începutul secolului al XIX-lea a fost una din puterile viue ale islamismului, se recruta dintre renegații slavi din Bosnia și Herțegovina.

În asemănare cu begii, cu acești domni feudali, ce era oare bietul popor creștin român? Creștinii pe lângă aceea, că erau supuși sultanului, mai deveniră cu timpul și iobagii, olăcași begilor. Ei fură dați cu totul pe mâna acestei aristocrații fuderțnice, care privea la deșuși cu mai mare dispreț, de cât chiar Turcii din naștere, numindu-i „ghizari” și torturându-i cu munca și cu dicimele. Pe de altă parte, bietii raiale aveau să plătească dări grele statului. Și statul ce le da oare în schimb pentru sarcinile ce purtau? Nu numai că nu-i primea în nici un fel de funcțiuni, dar nu-i admitea nici măcar ca martori la judecări. În serviciul militar însă nu se admiteau creștinii în calitate de creștini; pentru scutirea de la acest serviciu, ei trebuiau să plătească statului un anumit im-

posit cunoscut sub numele de „bedel” sau „bedelat askerae”.

(Va urma).

(Albina Carpaților).

TEATRUL RESBOIULUI

„Agenția Havas” ne comunică următoarea scrisoare din Turnu-Măgurele de la 29 August:

„Fără să prejudecăm rezultatul final al luptei care s'a iucius la Plevna, din nefericire este sigur că numărul răniților va fi însemnat. Primal ministru român, d. Brătianu, ia măsurile cele mai energice și mai nemerite pentru transportarea răniților și pentru organizarea serviciului sanitar la Turnu Măgurele mai cu seamă și la Stolnic în proprietatea d-lui Ion Hagienoff, pusă de el la dispoziția guvernului român.

Dar mă tem că, pentru numărul răniților cari se așteaptă, ajutoarele hirurgicale nu vor fi de ajuns. Să cugetăm numai că viața a mii de bravi oameni, ce-tățeni folositori, atârni d'o bună oblojire a rănilor făcând la timp.

Acum și fără a perde o oră măcar medicii noștri, persoanele deprinse a îngriji bolnavii trebuie să se ducă la Turnu Măgurele. Acolo prin calea cea mai sigură trebuie să trimitem tot ce poate trebui la oblojire. Nu lipsesc atât banii cât ajutorul persoanelor cari scid să îngrijească.

Îndemnăm cu cea mai mare stăruință pe toți aceia cari s'au destinat causei răniților. Câte-va ore bine întrebuințate, o bună organizare a ambulanței, precum aceea a ambulanței moldave, pot să scape viața la sute de oameni.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de muzică ale d-lor Gebauer și Șandrovici, și la autor:

CANTECUL ROSIORILOR

DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale

DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL I.

Poesia de

Locotenent de stat major M. C. MARIULESCU.

PENTRU VOCE SI PIANO

de

CAROL PAȘILL jun.

Prețul 1 leu și 50 bani.

O doamnă română, de bună familie,

care a studiat scoala înaltă de piano la Geneva și care cunoaște limba franceză, dorește a intra într-o familie distinșă ca damă de companie sau pentru a da lecții unei domnișoare.

Doritorii se vor adresa la redacțiunea acestui ziar.

mănt nici căciula nici pălărie, fără pungă la brâu ori sabie la învingătoare, toți îl luau drept un burgmaistru sigur de autoritatea sa, burgmaistru bărbat bun și dulce ca uni din acei bătrâni Flamanzi a căror natură și caracter naiv n'au conservat așa de bine de către pictorii țării.

Calatori sărmani primiră pe necunoscut prin demonstrațiuni respectoase ce excită glume și râsete între oamenii din urmă. Un bătrân soldat, om al durerii și al ostenelei, dădu streinului locul său dupe bancă, așezându-se pe marginele băreii și menținându-se în echilibru prin modul cu care își resemă picioarele contra unei din acele stinșii de lemn care, semănătoare cu scheletul unui pește, servă a lega scazăturile șacii.—O femeie tânără, muma unui copilăș, care se pare că este din clasa lucrătoarelor Ostandel, se înălțară pentru a face îndestul loc noul venit. Această mișcare nu arată nici înjosire, nici dispreț. Fu una din acele mărturisiri de îndatorire prin care

oamenii săraci, deprinși a cunoaște prețul unui serviciu și plăcerile fraternității, arătă frățetea și naturalul sufletelor lor, atât de naive în expresiunea calităților și a le def-țetelor lor; asemeni streinul li multumi printr'un gest plin de nobleță. În urmă se așeză între această tinără muma și bătrânul soldat.

La spatele lui se găsea un țeran și fiul său, în vîrstă de zece ani. O cerșetorie avînd o desagă mai goală, bătrân și săraciță, în sdreunțea, tip al nenorocirii și al nelngrijirii, gemea pe cîinele băreii, ghemuită într'un mare pachet de funi. Unul din lopatari, marinar bătrân, care o cunoșcuse bogată și frumoasă o făcu a intra, dupe mîinutata ziceătoare a poporului, „pentru iubirea lui Dumnezeu”.

„Foarte mulțumim, Tomo. Îi zise bătrîna, voi zice pentru tine diseară în rugăciunea mea de doi ori „tatăl nostru” și de două ori „Născătoare de Dumnezeu”.

Patronul sunînd din nou încă odată, privi câmpia mută. Aruncă lanțul în bastimentul său, străbătu

lungul țermului până la cărmă, luă drugul, stătu în picioare; apoi, dupe ce privi cerul, zise cu o voce tare lopătarilor, când se departă de țerm:

„Mănați, mănați tare și să ne grabim! Surăde marea unei aspre vijelii, fermecătoare! Simț undele dupe mișcarea cărmel, și furtuna dupe razele mele.”

Aceste cuvinte, zise în termenii de marină, un fel de limbă înțeleasă numai pentru urechile deprinse cu șgomotele valurilor, întipări lopătarilor o mișcare grabită. Înă tot-d'ăuna cad-nțăta; mișcare unanimă, deoș-bindu-se de molul de mănare precedent, precum tropăitul unui cal diferă de galopul său.—Lumea aleasă, așezată în urmă, aveau plăcere la vederea acestor brațe nervoase, acestor fețe închise cu ochii strălucitori, acelor mușchi întinși și acestor diferite forme omenășii mișcînd de odată, pentru a'i face să traverseze strămoșoara drept o mică taxă.

Departa de a căi această miserie, își arată lopatari răzînd de expresiunile lor extravagante ce manevra

imprima turmentelor lor fisionomii.

Înainte, soldatul, țeranul și bătrîna priveau marinarii cu acel fel de milă naturală oamenilor cari, trăind din lucru, cunoscu asprele amorfiri și friguroasele ostenele ale lucrului. Apoi, deprinși cu viața liberă, toți înțelesese, dupe privirea cerului, pericolul ce li amenința, pentru care toți erau serioși. Tînăra muma își legăna copilul, cîntîndu'i un vechiu imn bisericesc spre a'l adormi.

„Dacă vom ajunge”, zise soldatul țeranului, Dumăzeu s'a hotărît a ne lăsa viața.

— Vai! El este stăpînul, răspunde bătrîna; însă cred că voește a ne chema lângă dansul. Vei aceea lumină colea jos? Și printr'un semn de cap arată apusul, unde bande de foc despicați cu violiune întunecoși nori Instelați de un roșu care se pareau aproape de a deslanțui vre un vînt furios. Marea făcea a se auzi un murmur surd, un fel de mugire interioară, atât de asemănătoare cu vocea unui câine când mă-

răe. Cu toate acestea, Ostanda nu era departe.

În acel moment, cerul și marea ofereau unul din acele spectacole pe cari atât pictura cât și cuvîntul nu le pot descri precum sunt în realitate. Creațiunile omenășii voese contraste puternice.

Asemeni artiști cer de obicinuit naturale fenomenele sale cele mai strălucite, desperând fără îndoială de a da marea și frumoasa poesie în girul său obicinuit, cu toate că sufletul omenesc adesea este așa de adînc mișcat în calm ca și în turburare și în tăcere, ca și în furtună.

Un moment fu în care, pe barcă, fiște care tăcu și privi marea și cerul, fie prin presimțire, fie prin a se supune acelei melancolii religioase care ne coprinde mai pe toți în ora rugăciunii, la apusul zilei, în momentul în care natura tace și clopot-le vorbesc.

Marea arunca o lucire albă și galbue, însă s'imbătoare și s'embăntoare colorilor de oțel.—Cerul înfațișa o culoare cenușie.

(Va urma)

AVIS PRELABLE
SALLE BOSSEL
THÉÂTRE DE OPERETTE
 et
VAUDEVILLE FRANÇAIS
 Direction **EMILE KELLER**
 Saison Théâtrale (1877-78). Commencement le
 1er Octobre 1877

REPERTOIRE DE LA SAISON
 OPERA BOUFFE ET OPERETTE
MUSIQUE DE CH. LECOUCQ
La Marjolaine, 3 actes; *La Petite Maridie*, 3 actes;
Giroflé, Girofla, 3 actes; *Les Cinq Vierges*, 3 actes;
Les Cloches de Corneville, 3 actes.
 Musique d'Offenbach:
La Boulangère a des œufs, 4 actes; *La jolie Par-*
fumeuse, 3 actes; *La Perichole* (nouvelle), 3 actes;
Mme L'Archiduc, 3 actes; *La Vie Parisienne*, 3
 actes; *La Belle Héloïse* (nouveau), 3 actes; *Orphée*
aux Enfers, 3 actes; *La Boite au Lai*, 3 actes;
La Créole, 3 actes; *Les Brigands*, 3 actes; *Barbe*
Bleue, 4 actes.
 Musique de Lacombe: *Jeanna, Jeannette et Jeanneton*,
 4 actes.
 Musique de Litolff: *Héloïse et Abailart*, 3 actes.
 Musique de Hervé: *La Belle Poule*, 3 actes.
 Musique de Grisart: *Les Trois Margot*, 3 actes.

COMEDIE
Les Dominos roses, *Le Reveillon*, *Le procès Vaura-*
dicieu, *Tricouche et Cacolet*, *La petite marquise*.
 En coulisses toutes les nouveautés de l'année.

Le tableau du personnel de la troupe sera publié
 d'ici à quelques jours avec le programme général.
 L'administration a l'honneur de prévenir M. M.
 les abonnés et habitués, que l'abonnement pour
 la seconde saison est ouvert au bureau du Théâtre
 Bossel, tous les jours de 12 à 3 heures de l'après
 midi. — L'abonnement sera de 80 représentations
 obligatoires et divisé en deux séries de 40 repré-
 sentations. — L'abonnement devra être payé en
 deux fois: le moitié en souscrivant et la seconde
 moitié le 1er Novembre.

Prix de l'abonnement pour 80 représentations
 Loges ..... 1800 Fr.
 Fauteuils ..... 300 „
 Stal ..... 150 „
 Prix des Places à la soirée
 Loges ..... 95 Fr.
 Fauteuils ..... 6 „
 Stal II ..... 3 „
 Galerie ..... 1 „
 La Directrice, **EMILE KELLER**.

De închiriat. Casele din Strada
 Popa-Rusu No. 1,
 continând 4 odăi de locuit cu antreu, 1
 pentru slugă, bucătărie, spălătorie, depen-
 dințe, curte și grădină, sunt de închiriat
 de la Sf. Dumitru. Doritorii sunt rugați
 a se adresa la proprietarul D-nu Ioan Spi-
 rescu, care gade în dosul grădinei acestor
 case.

Pentru Părinți
D. profesor Strajan, de la liceul
 Mateiu Bassarab, primește 4 elevi
 în familie, dându-le și preparatiunea
 necesară. Adresa strada Teilor, No. 28.
 618-3.

AVIS
 Din cauza apelor mici pe Dunăre, Soci-
 etatea Vapórelor c. c. a înființat la Ver-
 ciorova o Agenție unde sub-semnați ca
 Spediteri mențienatei Societăți au des-
 chis o Sucursală.
 Recomandăm dar serviciile noastre onor-
 publice Comerciale, și asigurăm o promptă
 expediție a mărfurilor cu prețurile cele
 mai moderate.
 Turnu-Severin, 1 Septembrie st. n.
Frați Strass,
 Spediteri a l. priv. Societăți c. c. Vapórelor pe
 Dunăre în Turnu-Severin, Craiova și Varciorova.
 (618-2).

DESFACERE TOTALA
 Recomand bogatul meu asortiment de
 felurite Pianuri și Pianine din cele mai
 renumite Fabrici ale Europei cu prețuri
 foarte scăzute.
Wilhelmine Schreiber
 (613). Calea Mogoșoiei No. 23.

A egit de sub presă:
NOUL METOD
 de
CALIGRAFIE ELEMENTARA
 pentru usul claselor II, III și IV primară
 de G. Al. Zamfirului profesor de desen și ca-
 ligrafie.
 PREȚUL 20 BANI.
 De vândere la toate Librăriile iară depositul se
 află la Librăria L. Alcalai calea Mogoșoiei No.
 18 și L. Steinberg strada Carol I No. 40.

ANUNCIU IMPORTANT.
 NUMAI LA RENOMITUL MAGASIN
LA VULTUR
 Sub firma
SAL. WEISERMANN
 Strada Carol I No. 6 (curtea veche) Strada Carol I No. 6 (curtea veche)
 vis-à-vis de farmacia vis-à-vis de farmacia
 Rissdörfer. Rissdörfer.
 Au sosit, pentru sezonul de vară un bogat asortiment de încăl-
 țăminte pentru BĂRBAȚI, DAME și COPII.
 Cu deosebire PANTOFI DE DAME în toate formele după cele
 mai din urmă fașone și efectuate din primele fabrici din Europa.
 Asemenia un mare transport de cisme lungi de Incht, de Lak
 și de vacs ca și Mantale (cauciac) de plote prima calitate.
 Sub-semnatul mulțumind onor P. T. Public de încrederea ce
 au dat susținerii firme, care până acum au depus probe de fina
 calitate a mărfii cât și de estințata prețurilor, speră ca și d'acum
 înainte va bine voi a li da concursul său, găsind în tot-d'una
 atât mărfuri fine și fasonate cât și cu prețurile cele mai moderate.
 Cu totă stima
SAL. WEISERMANN.
 (588-0)

ANUNCIU IMPORTANT
 Sentimentele de recunoștință ale națiunii
 Române sunt cunoscute de totă lumea ci-
 vilizată prin darea din parte-ii a ospitalității
 la toți străinii ce îi vizită. Cu atât mai
 mult fiind dator a arăta acel sentiment
 către Presa înalta familie a Imperatorului
 tuturor Războilor pe care am avut fericirea
 a o primi în sânul nostru și a coopera
 în reșel cu bravele și armate, am litogra-
 fiat un tablou mare cu 16 portrete ale a-
 cestor înalte și gloriose familii. Românilor
 le vor place negrăit a avea în pereții lo-
 cuințelor lor acest tablou frumos, care au
 a li găsi tot-d'una la mine, Calea Văcă-
 rescii No. 151, cu prețul numai de doi lei
 noi. Iar prin districte se vor trimite fără
 plata de transport. A 3-a parte din fondul
 străna este destinat pentru ajutorul crucei
 roșii.
 Editor: Loc.-Colonel D. Pappazoglu.

ANUNCIU
 Călătorii la Brașov pot afla la institutul
Băilor de aburi de acolo, în dosul
gimnasului român,
 locuințe curate și bine mobilate, cu privirea
 spre grădină, precum și grăjtori de cal și
 șopron pentru trănari, cu prețuri foarte mo-
 derate.
 Direcțiunea băilor de aburi din Brașov.

LE PORTEFEUILLE
DIPLOMATIQUE & POLITIQUE
 (Blue-Book Européen).
 Recueil de documents internationaux
 et des principaux travaux parus dans la
 presse périodique européenne a apărut și
 se află deja cele dintâii 4 livrăsi în li-
 brăria noastră spre probă.
 Onorabilii amatori de știri diplomatice
 și politice, egite din sorgințe sigură, le a-
 nuințăm că numele redactorului acestor
 uvragii periodice, J. E. Delannoy, destul
 de cunoscut în sfera diaristică, ne garan-
 tează un conținut nu numai bazat pe do-
 cumente oficiale dar și știrile neoficiale au
 să fie bine apreciate de opinionea publică,
 fiind că redactorul este în relațiile cele
 mai întinse cu cercurile înalte.
 Acest uvragiu va egi în 50 pănă la 60
 livrăsi pe an, și se primesc abonamente
 în librăria noastră cu prețul de fr. 31,25
 pe termen de un an, trâmisi acasă direct—
 fără întârziere—prin poștă.
 Tot o dată mai avisăm pe D-nii amatori
 de știrile zilnice ca se află la noi diarul
 francez *La France* de vândere cu 20 bani
 numărul.
 E. Graeve & Comp.
 (615). Podul Mogoșoiei No. 40.

PENTRU PĂRINȚI
 D-nu profesor Mihalescu, la Liceul din
 Craiova luând un nou local, primește în
 familie câți-va elevi dându-le pe lângă cele-
 late îngrijiri și preparatiunea din obice-
 tele mai grele.
Moșia Sărata, în apropiere de
 Buzău, pe calea ferată între stațiile Ul-
 menii și Monteorul, având ca la 1000 po-
 gône arabile, via de vre o 40 pogône, vii
 cu otagină, de la care să ia peste 500
 galbeni anual, han, cârciumă și alte mai
 multe calități, se dă în arendă de la Sf.
 Gheorghe viitor. Doritorii se pot adresa
 în Bacărac la D-nu N. I. Lahovary și
 la Craiova la D-nu Costică Bengescu, pro-
 prietarul. (617-3).
Mobile de casă sunt pentru
 vânzare. A se adresa la administrația
 acestui diar. (614-1).

Pensionatul Leo Rosenthal
PENTRU ELEVII SCOALELOR PUBLICE
 Viena, Landstrasse, Adamsgasse No. 9.
 Directorul acestui institut, care în timp de douăzeci ani ocupase postul
 unui învățător la o școală publică și a cărui op didactic german a fost apro-
 bat de onor. c. c. ministeriul pentru școlile publice și introdus în unele ca carte
 obligatorie, priimește elevii, cari vizitează școlile publice de ori-ce f. l. în pen-
 sioane totuși și se înscrie în concursurile. Prețul pe un an 600 franci.
 — Limba de conversație cea franceză. Ocazia cea mai bună spre a se per-
 fecționa în căutarea de piano. Reforențele cele mai bune.

CE SE POATE CAPATA
PENTRU 8 FRANCI
LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA
 și
LINGERIA DIN VIENA
 Calea Mogoșoiei Palata „Dacia“
 Pentru 50 bani: 1 dol Fichet de vară.
 Pentru 5 franci: 1 cămașă de Oxford englez.
 Pentru 4 franci 50 bani: 1 păroche pantaloane pentru călăreți.
 Pentru 5 franci: 6 perechi manșete ori ce fason.
 Pentru 5 franci: 2 garnituri oclerate de dame.
 Pentru 5 franci: 12 gulere engl. în ori-care fason și mărime.
 Pentru 5 franci: 6 părechi ciorapi pantalote.
 Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
 Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
 Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și spălate.
 Pentru 5 franci: 6 prosopce de pânză curată.
 Pentru 5 franci: 6 șervete de masă de pânză adevărată.
 Pentru 5 franci: 12 șervete albe de ceață.
 Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă și brodată.
 Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme în brodate.
 Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată cu dantele.
 Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
 Pentru 5/2 franci: 1 cămașă de noapte.
 Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodate pentru cămăși de bărbăți.
 Pentru 5 franci: 2 garnituri fine și moderne pentru dame (gulerul și manșete).
 Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
 Pentru 5 franci: 1 fașă de masă colorată cu cinciuri, pentru cafă.
 Pentru 5 franci: 1 cămașă și o pereche de șamane de damă, bogat brodate.
 Pentru 5 franci: 1 cravată de damă, adevărată Crème-Dentelle.
 Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisă.
 Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
 Pentru 25 franci: 42 de coji — 1 bucată Chifon franțuzesc.
 Pentru 10 franci: 1 bucată Rebe d'antani de talie.
 Pentru 16-24 franci: 1 bucată Tartan englez de 5 coji.
 Pentru 20 franci: 24 coji Pighet.
 Pentru 20 franci: 1 bucată Mania de baie.
 Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Remburg, de 36-45 coji.
 Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coji.
 Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coji.
 Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste francesă.
 Afară de articolele menționate se găsește tot-d'una trusouri complete
 Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia“.
 Comănișile din districte însoțite cu prețul respectiv se vor electa foarte grabnic
 conșincios.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS
 PALATUL „DACIA“
 și la toate librăriile din țară
 se adă de vândere:
METODA DE CORA NATURALA
 drept contrast la
VĂTĂMĂRILE PRACTICEI MEDICALE
 Singura și sigura pază contra
 morșei premature și lăngezirei cronice de
 Aug. Wih. König.
 PREȚUL 2 LEI NUOI.
REGULILE
CE TREBUE PĂDITE
 pentru a
AJUNGE LA O BĂTRANETA ÎNAINȚATA
 PREȚUL 50 CENTIM.

FRANZ GÜNTHER
 A LA VILLE DE BRUXELES
 Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc
 Recomandă magazinul său asortat în tot-d'una foarte bine cu rufăria de bărbăți și de
 dame, gulere, manșete, batiste de lino, olandă și mătasă, ciorapi pentru bărbăți și dame,
 șamane fine (crăpe de sant) camison, gorette, broderie dantele, cravate de bărbăți și
 femei în cele mai noi forme și culori, umbrelle de sere și de ploaie etc. etc. Atrăgând tot
 de-o dată atențiunea onor. Clientele că din cauza orisei am redus foarte mult prețurile.

CEL MAI MARE MAGASIN
 DE
HAINA CONFECTIONATE și de ARTICOLE DE MODA
 „A LA BELLE JARDINIÈRE“
JOSEF GRÜNBAUM
 20, Colțul Bulevardului și Stradel Mogoșoiei, Casele Grecănu, 20
ESPOSIȚIUNEA DE HAINA
 invit pe Onor. Public să bine-voiescă a visita magazinul meu, unde va găsi o Esposițiune de haine confectionate cum n'a fost încă în Bucuresci, și anume
COSTUME COMPLETE
REDINGOTS și JAQUETE CU GILETCELE LOR || PARDESIURI IN DIVERSE FASOANE
 din stofele cele mai moderne ale sezonului de față, și croite după jurnalele cele mai noue. Prețurile sunt espuse în Galantarele Magasiei pe Strada Mogoșoiei și Bulevardului
 și se pôte convinge ori-cine că am ramas fidel devisiei acestui magazin:
CONSUM MARE SI PREȚURI FOARTE MODERATE.
JOSEF GRÜNBAUM
 „A LA BELLE JARDINIÈRE“, 20 Colțul Bulevardului și Stradel Mogoșoiei, Casele Grecănu 20.
 Tipografia Thiel & Wiess, Palatul „Dacia“.